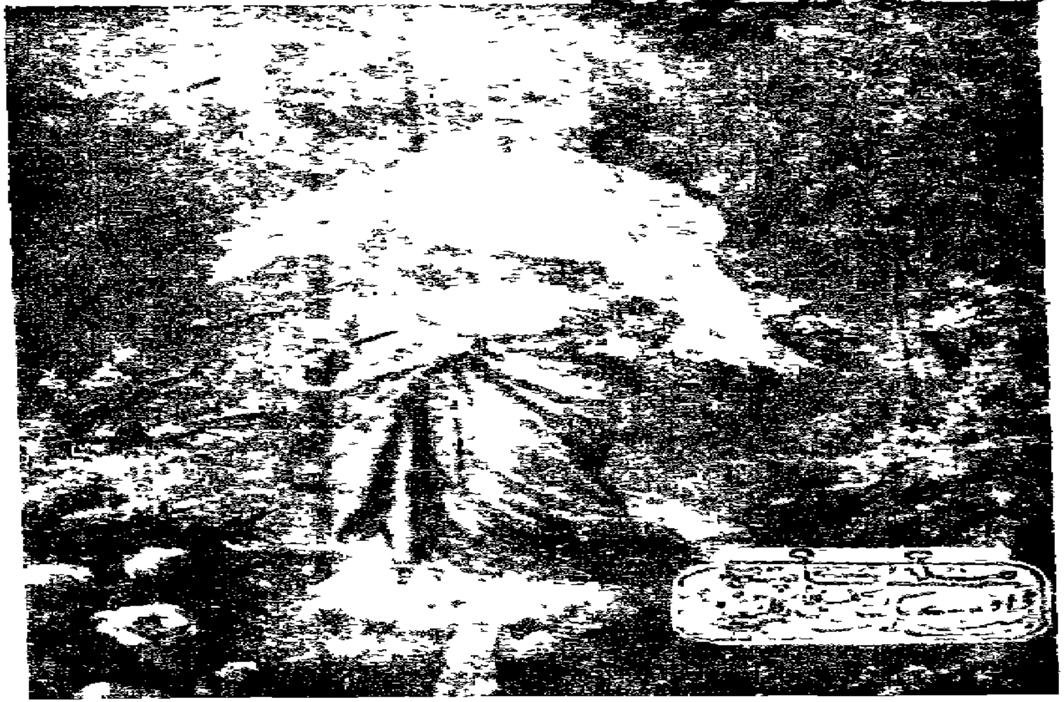
યાદ કુછ મેરી ભી રખના પીઆયા કે વાસ્તે
ખત્મમેં તુમ ફાતેહા દીલબામાં ખુદા કે વાસ્તે.

આ ચોપડી મહમદ અબદુલ રહેમાન બાલાકૃષ્ણ પ્રેસ, ડોંગરી નં ૯ મુંબઈમાં છાપી અને શેખદાઉદ શેખમોહમદ બીડી મરચંટ પાયધોની મુંબઈ ગામે પ્રગટ કરી છે.

આશકનો જનાઝો
માશુક પૈદલ.

દફન કરીક અપને આશકકો વો યુ કહેને લગે
[illegible]



૭૮૬

હમદે બારી.

કૌન સંસાર હે કે જીસમેં નહીં સઉદા તેરા
કઉનસી આંખ હય જીસમેં નહીં જલવા તેરા
શુમકીયા આપકો જબ મયને તો પાયા તુઝકો
બદકી આંખ તો દેખારૂખે ઝેબા તેરા
રહેમ કર રહેમ તેરી ઝાત હય રહેમાનો રહીમ
ગો ગુનેહગાર હુ આખીર તો હુ બંદા તેરા
અહદ અહેમદ મેં બીલાવજ હે નહીં મીમે હીજાબ
બાઅસે સોરીશે ઉશાક હય પરદા તેરા
તુ હય મુખતાર જહાં ચાહે જહાં મસકન કર
દીલ તેરા કાબા તેરા અર્શમો અહલા તેરા
જલવએ તુરસે ફીર હોશ મે રહેતે મુસા
હોશ કે સાથ અગર દેખતે જલવા તેરા
કહી માબુદ બના ઓર કહીં અબ્દ બના
યે નએ રંગકા દેખા હય તમાશા તેરા

નાઅતે નબી.

કમર મેં હય નંુરોહ હય મુશ તરી મે
તજલ્લી હય જોરૂ એ અહમદી મેં
ઝબાં ચલતી રહે ઝી કરે નબી મેં
બસ રહો ઝીંદગી મેરી ઇસી મેં
તેરી ઝુલફોંકા સઉદા કાશ હોતા
મઝે આતે મુઝે ફીર બે ખુદી મેં
મય સસર ગર નહોગા મુઝકો દીદાર
નીકલ જાએગી જાં હીજરે નબીમેં
રહે મુઝકો ન ખટકા હસ્રકા કુછ
મેરા મદફન હો ગરકુ એ નબી મેં
તુબ ખશે યાન બખશે તેરી મરજી
મય ખુશ હું યા ખુદા તેરી ખુશી મે
ઇલાહી કદ્ર કીયે ઇલતેજા હય
કે દમ નીકલે મેરા યાદે નબી મેં

ગઝલે જરરાર.

અહા એ હય ગઝબકી કહે રકી ચસનેમેં છલબલ હય
જવાની નામ હય જીસકા અજબ માશુક ચંચલ હય
યેહ સચ હય કદ્ર હોતી હય બશરકી બાદ મરને કે
જનાઝા દોશપર આશકકા હય માશુક પેયદલ હય.
ખુદાકે વાસતે સાકી પયા પય જામ ભરકર દે
હવા એ સર્દ હય છાયા હુવા ઘંઘોર બાદલ હય.
પસંદ આઈ હય મુઝકો સાદગી ઉસ માહેતી લઅતકી
નમન ઝુરે નઝર સુરમા ન મીસ્સી હય ન કાજલ હય
તેરે જાં બાંઝ મકતલ મેં નહી કુલે સમાતે હય.
સમર બાગે શહાદતકા ઉન કે તલવાર કાફલ હય
ન હમસે કુછભી ફીકરે વસલતે જાનાં મે બન આઇ
બહોત તદબીરકી લેકીન અભી તક રોઝ અવ્વલ હય
હુવા જરરાર તેરે હીજ્ર મે મુમતા કે મર્ગ અયસા
કભી ખ્વાહાનેકા તીલ હય કભી જોયાએ મકતલ હય

ગઝલે નીઝામી

ગયરકી તુરબતપે તુમને ફુલ ઉઠા કર રખ દીયા
યા મેરી છાતીપે યેહ સઉ મનકા ફત્થર રખ દીયા
ઝુલમ જો મુઝપર કીયે થે સબકા બદલા મીલ ગયા.
મુસ કુરા કર તુમને મુંહ જબ મેરે મુંહપર રખ દીયા
ઇસ તરેહે સેકુએ જાનાં મેં પઢી હમને નમાઝ
નકશપા ઉસકા જહાં પાયા વહીં સર રખ દીયા
હશર મેં સારી ખુદાઇ હો ગઇ ઉનકી તરફ
દાવરે મહેશરનેભી ઇલઝામ મુઝપર રખ દીયા
જબ ન વોહ બુત આકે મયયત મેં હુવા મેરી શરીક
સબને લેજાકર જનાઝા ઉસકે દરપર રખ દીયા
તુમ પીલા તેથે જભી તક લુત્ફભી પીનેકા થા
તુમને શીશા રખ દીયા મયનેભી સાગર રખ દીયા
દેર હો હય વોહ નીઝામી કયા બરાબરકા જવાબ
મયને સર ખંજર પે ઉસને સરપે ખંજર રખ દીયા

ગઝલે અકબર.

ચયન કબ માશુકકો મીલતા હય દીવાનેકે બાદ.
શમ ભી ઠંડી હુઈ જલ જલકે પરવાનેકે બાદ
રૂહને આનેસે પહેલે દીદીયા તનકો જવાબ
હસ્રકયા હુશનેકા હોગા આપકે જાનેકે બાદ
કયા કીયા મીલનેકા વાઅદા ઉસ બુતેઐ યારને
ખુલ ગઈ ચશમે શાહીદેનાઝ કફનાનેકે બાદ
તુર જલ કરભી રહા ચશમે હસીનાસે ગીરા
હાંઅગર ઇઝઝત મીલી પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ
અકબરે બરતાકી સચપુછો તો કયા હસ્તી બુતો
ભુલતો જાને ખુદાકો વકત ટલજાનેકે બાદ

ગઝલ.

જો દીલકો તુમપર લુટાચુકે હય મઝાવો ઉલફાતકા પાચુકે હય
વો અપની હસ્તી મીટાચુકે હય ખુદાકો ખુદીહીમે પાચુકે હય
નહમસે પ્યારે છુરા એ દામા દીખાકે બાગો બહારકી હવા
કબ ઉનકો પ્યારે હરહુરો ગીલમા જોતુમકો પ્યારા બન ચુકે હય
નમુએ કાબા ઝુકાતે હય સરનજાતે હય બુત કદેકેદર પર
ઉને હયદે રોહરમ બરાબર જો તુમકો કીબલા બના ચુકે હય
ન બેલ સકતે હય કુછ ઝબાંસે ન યાદ હય ઉનકો જીસ્મજાસે
ગુઝરગએ હય વો હદ જહાંસે જો તેરે કુચેમેં આ ચુકે હય
અગ સ હય વાએઝને સનફી રયાદ ભેદમુત લકન જાન પયા
હમીમેં અબતકથા વો હમ માયાસો ઉસમે અબહમ સમાચુકે હય

ગઝલે મુઝ ત.

ગુઝર ઇસ વકત હુવા હયસરે મદફન ઉનકા
અબ ગો ઐ હમને તલબ છોડન દામન ઉનકા
યા ઇલાહીગે તમન્ના હય કેરોઝે મહેશર
લબહો નામ તેગ હાથમેં દમન ઉનકા
હાએ ઇસ દીલને દેનોકા બનાયા કફીલ
બીરહે મન નામ હય મેરા બુતે પુરફન ઉનકા

ગઝલે આશીક.

રહેગા ચયનસે કબતક કીસી કાઆશના હોકર.
અહોત પછતાએગા અય બેવફા હમસે જુદા હોકર
અરે ઝાલીમ કયામતમેં ખુદ કો મુંહ દીખાના હય
નફર તુ ગયરસે ઉલફત હમારા આશાના હોકર
છુડાનેસે ન છુટેગી અરે જો હય લગી દીલકી
રહેગા હશ્ર તક મેરા લહુ રંગે હીના હોકર.
તુઝે કયા ખઉફ હય આમીક ભલ. રોઝે કયામતકા
તુઝે લે જાએંગે જન્નતમેં હઝર રહેનુમા હોકર.

ગઝલે જીગર.

ન જીનેકી હવસ લાઈ ન દમ દેકર કઝા લાઈ,
હમેકુ એ અદમસે તેરે કુચેકી હવા લાઈ
ખુદા જાને મેરે દીલસે ઝબાં તક કયું નહી આતી
વે હસરત જો તેરે દરતક ખુનેના આશના લાઈ

ગઝલમેં ક્યા હય મેરે પાસ જો મઈ નજર કરૂં
દીલ અદાઓકા જીગરના ઝકાતન મન ઉનકા
મય જો દીવાના હું મુઝરત તો વોહ હરજાઈ હય
નહીંકાના કહી મેરા હય નમસકન ઉનકા

ગઝલ

બુલબુલ હું મય ઉસ ગુલકા જીસ ગુલકો ખુદા ચાહે
હુરાને બહીશતી કો અબ મેરી બલા ચાહે
કાબેમેં રખા ક્યાં હય મંદર મે ધરા ક્યાં હય
લે લે કદમે મુરશાદગર હકસે મીલા ચાહે
સાકી તુ રંગીલા હય મય મંયભી તો રંગીલી હુ
ઇસ ઢબકી પીલાદે મય પીતેહી પીયા ચાહે.
મય પીતે હય મસ્તાને હય ઇશ્ક કે દીવાને
યેહ સબ હય તેરી શને તુ જીસમે મીલા ચાહે
પુછે જો કોઇ મુઝસે આશીક હો મીયાં કીસકે
કહે દુગા અલમન શરાહ જીસકો કે ખુદા ચ.હે.

જુઝ વસલે યારકે મુઝે મુમકીન શફા નહી
હો દરદે દીલકી મેરે ખબર કીસ તરહે ઉનકો
કુછ આહમે અસર નહી નાલા રસા નહી
બ ઉસકે ખાક આંખોંમા અબ મય કશીકા લુતફ
સહેને ચમન હય સાકી એ શુતરુંકેબા નહી
મય ગુલરૂખાને દહેરસે કયા દીલ લગાઉં કદ્ર
માશુક તો જહાંમે કોઈ બાવફા નહી

ગઝલે કૈફ

દીલકી હાલત ખરાબ કરદી કીસને જાદુભરી નજર ડાલી
મેરે મરનેકી સુનકે ખુશ હુએ કીસ ખટાઇમે કયા ખબર ડાલી
મુઝસે દીલ લેકે ફેક આએ કહાં વોહ રકમ તુમને કીસકે ઘર ડાલી
મહફીલે આકે કમતરપે તેરે સબને મીટી કમર કમર ડાલી
અચ્છી સુરતભી કયા બુરીશય હય જીસનેડાલી બુરી નજર ડાલી
કયફને હેય જાન કર ઉસકો ધુલ દુન્યા કે નામ પર ડાલી

ગઝલે ઝમમુલ

જો નહી સુનતે કભી મતલબ બુલાકે સામને
મેરા ઉનકા સામના હોગા ખુદાકે સામને
લોગતાલીબ હુરકે હો હમ તુમારે રોઝે હશર
આઓ ચલકર ફેસલા કરલેં ખુદાકે સામને

કીસી સુરત ન નીકલા કામ કાંતીલ તેરે કુચેમેં
કઝા કો હમ કભી લાયે કભી હમકો કઝા લાઇ
સરે મકતલ મઝેકી છેડ ઇશારેમેં હય કાતીલસે
વો કહેતા હય કઝા લઇ મય કહેતા હું અદા લાઇ
વોહી માતમ કરતે થે કબરે ઉદુપર હસ્તે રંગીસે
જીગર દીલકી કશીશ ઉનકો જબરદસ્તી હટા લાઇ,

ગઝલે કદ્ર.

પહેલુ મેં જખસે વો હમેરે માહેલકા નહીં
કાબુમેં અબ મેરે દીલે મુઝતર રહા નહીં
ચારાગરોંસે કહદો કે કરતે હય કયા ઇલાજ

બાઅસે બેતાબીઓ તકસીન હય જાલીમ તેરા
રૂઠકર ઉઠ જાના આના મુસકરાકે સામને
બુત પરસતી હય હમારી હક પરસતીકી દલીલ
કરતે હય યાદે ખુદા બુતકો બીઠાકર સામને
જલવા દીખલા કર છુપાકરતે હય અહલે દીદસે
વો નહીં આતે નાગાહોમે સમાકર સામને
જામે કોસરદ્રો તજમ મુલકો અતાબહરે ખુદા
મુરતુઝાસે હમ કહેંગે મુસતુફાકે સામને

ગઝલે દાગ

દી ઝબા વસલકી જબ રમઆને પરવાનેકો
આગમે કુદ પડા શોકસે જલજાનેકો
દસ્તો બાઝુ તો કલમ કરલીએ કીતીલ તુને
સર લગા રખા હય કયુ ઝુટી કસમ ખાનેકો
બેઠતે હય દરપે તેરે અબતો ઉઠેગે નહી હમ
થોડી જા મીલ જો ગઈ પાઉકે ફૈલાને કો
એક વો હય જો મઝે આઇશો તરબસે લુટે
એક વો હય જીન હેં મીલતા નહીં ગમ ખાને કો
દાગ ગુલશનકી જુદાઇસે ખીલે હય ગુચે
રખે દો ફુલ કફસમે મેરે બહેલાને કો

ગઝલે.

હુસ્ન હય ચંદે સનમ આખીર ફના હો જાએગા
આજ હંસલે બેલલે આખીરકા ફીર પછતાએગા
એક બોસા હમને માંગા રાતભર તુમસે અજી
જબ કહા ચેકી કહા ઠયરો કોઇ આ જાએગા
ચાંદ સામુ ખળા જો તેરા દેખલેગા અય સનમ
જાન ઉસકી જાએગી જો દામમેં ફસ જાએગા
બામપર નાગે ન બયઠો તુમ સનમ મહેતાબ હો
ચાંદની પળ જાએગી મયલા બદન હો જાએગા
પાનકી લાલી તેરે હોંટોપે કરતી હય સીતમ
ઇસલબે રંગીનસે લાલે યમન શરમાએગા
ઇશ્ક સાદીક ખુબનીબા યું કહી રમજાનઅલી
ઇન બુતો મેં ઢુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાએગા

હયરાન હું એક દીલકો લગાંઉ કહાં કહાં
ઈસ નાતવાંમો સેકે મય જાઉં કહા કહાં
અયગ્ની લગી હય યાર કે બુઝનેકી અબ નહીં
યે આગ ઈશ્કકી મય બુઝાઉં કહાં કહાં
હરજાઈ હય વોહ ઉસકો ભલા પુછે હો કયા
જો લામકાન હો ઉસકો બતાંઉ કહા કહાં
દુન્યા વો આકે બતક મુઝે ખોફ કુછનહી
બીગડી હે હરજગ મય બતાઉ કહાં કહાં
વારેસ યે ઝુલફ કીસ તરહે ઝંજીર હો ગઈ
અબ જાનો દીલ ફસા હય છુડાંઉ કહાં કહાં

ગઝલ ।

ન સમઝે થે હમ યે સીતમ કી જીએગા
બળ હો કર મોહબ્બતકો કમ કી જીએગા
હસીનો પે મરતે હય લાખોંહી સાહેબ
ન ઈસકા ઝરા દીલમે ગમ કીજીએગા
બહોત યાદ આએગી મેરી વફા એ-
કીસી ઓર પર જબ સીતમ કીજીએગા

ગઝલ,

જુદાઈ આપકા મનજુરથી હમસે અગર પહેલે
કીએથે કૌલ ઓર ઇકરાર યેક ક્યા જાન કર પહેલે
બડે હી એ મુરવ્વત હય યે સબ નાશુક દુન્યા કે
ઉઠા તે ક્યુ મુસીબત જાન ને હમ યે અગર પહેલે
મેરી જા તુમ હીસે પહેલે પડેલ દીલકો લગાયા હય
કભી ચાહા નહી હમને કીસીકો ઉમરભર પહેલે
લીયા ગર નામ જાનેકા તો મેરી જાન જાએગી
સફર કરનેસે સાહેબ કે મેરા હોગા સફર પહેલે
ગવાંને જાન ક્યુ અપની લગા તે કીસ લીએ દીલકો
તુમહારી બેવફાઈકી અગર હોતી ખબર પહેલે

ગઝલે ત્રીસ.

ન છુટ જાએગી યાર પયરોકી મહેદી
જો તકલીફ એક દો કદમ કીજીએગા
કીસી ઓરસે દીલ લગા લેગે સાહેબ
ન દીલમે મોહબતકા ગમ કીજીએગા
સીપર કરદીયા હમને સીના હય પયારે
સો દેખે કહાં તક સીતમ કીજીએગા

ગઝલે કદ્ર

પડે હો કયું કદ્ર કયુમુંહ લપેટે જરા બતાઓ તોહાલ દીલકા
ન મુંહસે બોલો ન સરકો ખોલો કટેગા કયું કર મલાલ દીલકા
ન તેગે અબરૂકા હમકો ડર હય ન તીરે મીઝગાંકા કુછ ખતર હય
હમેશાં સીના ચહાં સીપર હય તુ હૌસલા કુછ નીકાલ દીલકા
હય દીલકો તેરા ખ્યાલ હરદમ તુઝેભી આતી હય યાદ ઉસકી
હય ઉસકો હર વકત યાદ તેરી તુઝેભી હય કુછ ખ્યાલ દીલકા
મય ઉનસે ગુસ્તા ખહુંગાં જીસદમ તો પહેલે માંગુગા લબકા બોસા
વોહ મુઝસે બે શર્મ હોગે જીસદમ તો પહેલે હોગા સવાલ દીલકા
તુમારી ઝુલફે લટક રહી હયર જો ઉનમે હોતાતો ગીર ન પડતા
તુમ અપના જોડા તો ખોલ ડાલો ઇસીમે હય એહતે માલ દીલકા
ફીરે હય હમસે બેર બહેતર હમ ઉનસે એકદર હય મુકકદર
હમે જહાંમે ન કહેતે દીલબર ઉનહે ન દુનીયામે કાલ દીલકા

—

ગજલે વાસ્તી

કે ઇકબ ચાહ કરતા હય કીસકી મોહબત ચારદીન હય જીનેજીકી
નઆએગે તોકયા મરને ન દેગે મુસીબત ઓહય એક દો ઘડીકી
શબે ફુરકતમે મરમરકે બચી જાન નએસરસે ખુદાને ઝીંદગીકી
યે સબ હય પ્યારે કીસમતકી ખરાબી નીકલે ન પાઇ
કુછ હસરત ન દીલકી
ચલા સબ મીલકે પ્યારે દેખ આએ બુરી હાલત હય
ઇસદમ વાસ્તીકો

ગઝલે વાસ્તી.

તેરા યે હુસ્ન યે જોબન રહે રહે ન રહે
યે નવ બહાર યે ગુલશન રહે રહે ન રહે
યે ચાર દીનકી જવાની બહોત ગનીમત હય
તેરા યેહ રંગ યેહ રોગન રહે રહે ન રહે
જો કત્લ મુદદે નજર હય તો ફેર દે ખંજર
ઝુકી હુઇ મેરી ગરદન રહે રહે ન રહે
યેહી હય અશકે ફેશાની તો સબ્ર હય કયસા
હુઝુમે સીલસે ખરમન રહે રહે ન રહે
તુઝી કો હાથ લગી વાસ્તી નીશીસ્ટ રદીફ
કહેગા કયા કોઈ દુશ્મન રહે રહે ન રહે.

ગઝલે આશીક

કયા પુછતે હો તુમકે મોહબ્બતમેં કયા દીયા
દી જાન ઉસ પરીકો જુદા દીલ જુદા દીયા
તેરીસદાને ચઈન ન અય દીલરૂબા દીયા
સોતે હું ઓંકો ખ્વાબે અજલસે જગા દીયા
સમઝા ન કુછ કે કહેર હય ચાહે ઝકનકા ઇશ્ક
દાનીસ્તા મયને દીલકો કુએમે ગીરા દીયા
રોયા કબીજો યાદમે ઉસ બહરે હુસ્નકે
આંખોસે મયને અશ્ક કાદરયા બહાદીયા
બેગાનોકી ખબર ન યગાનોકા હોશ હય
સબકો તુમહારે ઇશ્કમે દીલસે ભુલાદીયા

ગઝલ.

રહેમતકી નજર મુઝપે મેરે પાલનેવાલે—ઓગે સુઓ વાલે,
ગીરનોકો ભલા તેરે સીવા કોન સંભાલે—ઓગો સુઓ વાલે.
કશતી મેરી ગરકા બહુઈ જાતી હય આકા—તુફાં હય બલાકા,
ડુબે ન કહી જલ્દ ઇસે પાર લગા લે—ઓગે સુઓ વાલે.
હુ હલકા બગોશો મેં તેરે સબસે સીયાકાર—મહેશરમે મેરે યાર
તુઝ સાહી શફી મુઝકો બચાલેતો બચાલે—ઓગે સુઓ વાલે.
ફુરકતમેં તડપતા હુ લબોપર હય મેરા દમ—લીલ્લ હ કરો રહેમ
અબ ઇતના કરમકરકે મુઝે પસ બુલાલે ઓગે સુઓ વાલે.
દીદાર દીખા મુઝકો ન કર ઇતના પરેશાં—જાતી હય મેરી જા
લીલ્લાહ જરા રૂખસે તો પરદે કો હટાલે—ઓગે સુઓ વાલે
સાકીતેરે મયખાનેમે હેઅ જ કયા મજમા-મય ખ્વારો કાસદકા
તલછીહીસહી મુઝકો તુ ઈન સબેકા પીલાલે--ઓગે સુઓ વાલે.

કુલે નહીં સમાતેહો કલસાત સેજો તુમ
આશીક બતાઓ તો ઉસ ગુલને ક્યા દીયા

ગઝલે હફીઝેલ્લા.

સનમ દીલ લેકે તડપાયા ન કીજે
ફાસી આશકકો તરસાયા ન કીજે

અસીરે દામ ઉલફત કરકે અય જાન
દીલે મુજતરકો તડપાયા ન કીજે

નજર જીસકી પડેગી હોગા ધાયલ
ખુદારા બામપર આયા ન કીજે

મય આશીક હુ તેરા દીલસે મેરી જાન
મુઝે દીદ કો તરસાયા ન કીજે

નજર લગ જાએગી તુમકો મેરી જાન
મકાંસે તરપે યુ આયા ન કીજે

કહા માનો વગર ન હોગે બદનામ
બહોત ઉસ કુચેમે જાયા ન કીજે

હસીનોપર બહોત ઇસ દીલકો અપને
ખુદા કે વાસ્તે લાયા ન કીજે

હફીજલ્લાહ દીલ દેકર બુતોંકો
કભી પીછેસે પછતાયા ન કીજે.

ગજલે કદ્ર.

જબસે હેતુઝ પર તબીઅત અય સનમ આઇ હુઇ
ચઇન ઉસ દીનસે ન પાયા ઔર રૂસ વાઇ હુઇ
યા ખુદા અયસા ભીકોઇ દીન મયસ્સર હો હમે
દોર મેકો યાર પહેલુ મેં ઘટાછાઈ હુ
મેકદે વાલોચલો અબ મયકશી કાલુત્ફ હય
આજ કલ હય બાગમે ફસલે બહાર આઈ હુઇ
યુ લગા કહેને સવાલે વસ્લ પર મુઝસે વો શુખ
દુર હોવરન સમઝલે હય કઝા આઈ હુઇ
ઈસપર્ત સેક તુ કાસીદ મેરે દીલ બરકી તલાશ
હર અદામસ્તાના હય ઓરચા લઇ ઠલાઇ હુઇ
ચલકે અબએકદ્ર દેખેગે ઉસી માશુકકો
ય જવાની જોશપર જીસકીકે અબ આઇ હુઈ

ગજલ અતા.

અય બુતે કાફીર તબીઅત તુઝપે હય આઇ હુઈ
મેં નહી તેરી મોહબ્બતમે જો રૂસવાઇ હુઇ
બઝમે દુશમન કાતમાશાદે ખકરઆ એહો તુમ
રાઝઅફ શાંકર રહી હય આંખ શરમાઇ હુઇ
દોરે મયચલને નપાયા થાકે બાદલ આગયા
મે કદે વાકો ખુશીકી હય ઘટાછાઇ હુઇ
ગુલશને હુસ્નો જવાંનીકે નીરાલે રંગ હેય
આજ કલ હય ઉનકે જોબન પર બહાર આઇ હુઈ
જબ કહા મેને ગલે મીલનેકી હસરત હય મુઝે
કહેતે હય કયા હેય કઝા સરપર તેરે આઇ હુઇ
ગેરકે ઘરસે યહાંપર બય અતાઆએ હેય વોહ
કહે રહા હેય મુઝસે ઉનકી આંખ શરમાઈ હુઇ

ગઝલ

નિગાહ ફેર લી મહવે જમાલ કરકે મુઝે
સીતમ હય છોડ ગએ વો હલાલ કરકે મુઝે
ઈસ આસરેપ સરે રહે ગુજર પડા હું મય
કે સરફરા ઝકરો પાએમાલ કરકે મુઝે

હજારો દાગ દીયે ને તુમને લાખો ઝખમ દીયે
બડા સવાબ કમાયા નીહાલ કરકે મુઝે
વો ખુશ રહે જો જરા દેકે લીયે આકર
ગએ નશાન એ તીરે મલાલ કરકે મુઝે
મીલાકે આંખ તરસતે હય એક નજર કે લીયે
અશકે ખું આંખસે ઢલતે હય તો કયા કરતે હય
ગમકી તસવીરમેં યે રંગ ભરા કરતે હય
દીલે બીમાર હય બસ અબ યેહી પયગામ અજલ
વે ભી ઘબરાકે તેરે હકમે દુઆ કરતે હય
શોખીએ હુસન હો બે ચયનન કયું ઝેર નીકાબ
અયસેના ઝુકતા નીગા હોમે રહા કરતે હય
ગોરો દીલ કે લીએ કુછ તોઉર કી તખસીસ નહીં
હર જગહા હમ યેહી આવાઝ સુના કરતે હય
મીલા કે આંખ તરસતે હય એક નઝર કે લીયે
મીલી જો આંખે ઝમાને મે કયા નહીં દેખા
મગર તુમ અયસા કોઈ ખુદનુમા નહીં દેખા
મેરે યે કહેનેપે કીતના વો બીગડે સુબ હેવી સાલ
હુઝુર આઇના આજ આપને નહીં દેખ
બલ કભી દેખલી જીસને જમાલે જાનાંકી
નઝરને ઉસકી ખુદાઇ મે કયા નહીં દેખા
બુરા ન માનો તો એક બાત કહે વાલે હય
તુમ અયસા હમને કોઇ બેવફા નહીં દેખા
મીલા કે આંખ તરસતે હય એક નઝર કે લીયે
હક મોહબ્બતકા દમે મર્ગ અદા કરતે હય
અપને મરને તેરે જીનેકી દુઆ કરતે હય
દીલમેં વો આગ લગાતે હય યે કયા કરતે હય
અપના ઘર આપ જલાતે હય બુરા કરતે હય
પુછ તે ફીરતે હય બીમરે મોહબ્બત ઘર ઘર
વો કહાં રહેતે હય જો સબકી દવા કરતે હય
જલવએ યાર સરે હશ્ર પુકાર ઉઠેગા
દેખલો વ અહદએ દીદાર વફા કરતે હય
મીલા કે આંખ તરસતે હય એક નજર કે લીયે

ગઝલે હોશ.

કરતી હય અજબ મું તો બોહોત શોખી નજરકી
લેતી હય મગર જાન લચક તેરી કમરકી
જન્નત સે નઝારે કો નીકલ આઇ હય હુરે
નીકલી હય સવારી જો મેરે શકે કમરકી
જલદી ગએ આતીશસે જુદાઇ કે યે દો ઘર
લી તુમને ખબર આહન દીલકી ન જીગરકી
ઠયરો તો ઝરા કદપે ફીદા હોને દો દીલકો
લેને દો બલાંએ મુઝે ઉસ ઝુલફકી સરકી
આતી હય બોહોત યાદ તેરી ઝુલફે મુઅમબર
તુરબતપે મેરી લાકે જલા બત્તી અગરકી
નઝરોંસે બલા એક કે છુપાતે હય વો ખુદકો
નાઝુક હય નહીં તાબ ઉન હે બારે નઝરકી
રૂઠે ન રહો હોશ મીલ જાઓ ચલે અવા,
યે ગુસ્સા કહાંકા યે કદુરત હય કીધરકી.

ગઝલે ઝહીર

જાન દી એક શોખ કમસીન કે લીયે
યે અમાનત થી ઇસી દીનકે લીયે
હાએ હમ રૂસવા હુવે જીનકે લીયે
પુછતે હય ખ્વાર હો કીનક લીયે
વો મીટાકભી ન આએ ખાક પર
ખાક છાની ઉમરભર જીનકે યેલી
દોસ્તો કે દીલમે હોતે હય હીસાબ
આજ હમને બોસે ગીન ગીન કે લીયે
અકરોબાને ગર કહા રૂસવા હો કયું
કહ દીયા મુંહ ફેરકે ઉનકે લીયે
શોખયોકી ઉમર હય નામે ખુદા
ઝુલમ કે અરમાન હય કીસ દીનકે લીયે
સહેલ હય ઇશકેમીજાઝી અય ઝહીર
મુશકીલે હય અહલે બાતીનકે લીયે

બીગડી હુઉ તકદીર બનાને કે લીયે હો.
મરતેહો હસીનોં પે યે આદત નહીં અચ્છી

ઈતરાઓન એહમદ યેમ શીખત નહી અચ્છી
હોદીનકી જવાનીપે યે ચાહત નહી અચ્છી

એસામરી દુન્યાકી મોહબ્બત નહીં અચ્છી
આયે હો જહાંસે ૧હીં જાનેકે લીયે હો

માશુક હો આશકકે સતાને કે લીયે હો.
તીરે નીગહે નાજ ચલાનેકે લીયે હો
બેજુંમેં ખત ખુન બહાનેકે લીયે હો
ઓર આતશે ફુરકતકો બળાનેકે લીયે યો.
હમ ચાહને વાલોંકો જલાનેકે લીયે હો
માશુક હો આશીકકે સતાને લીયે હો
નઆરે કીસી તરફે મય સસર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે
માશુક મગર અયસે સીતમગર નહીં હોતે
મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસી પર નહીં હોતે
તુમ મેરે નહીં સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
જીસ દીલમે કે તુને નીગાહે નાઝ છુલોયા
યેસ ચહે કે આરામસે ફીરવો નહીં સોયા
બહરે ગમે ઉલફતમે આશીકકો ડુબોયા
તુમ દોસ્ત હુએ જીસકે ઉસે જાનસે ખોયા
ઇન્સાન કો માટીમેં મીલાનેકે લીયે હો.
મરજાએ વો હમતોડકે તુમ જીસપે ખફા હો
ઝીંદા હો અગર ફીર નીગહે લુત્ફસે દેખો
બરહમ હો જો શી·ાજએ હસ્તી તો સંવારો ·
મરજી યે તુમારી હય જીસે ચાહો બીગાડો

ગ   મે: ત.

ખુશી ન હો કયું કર કઝાકે આનેકી
ખબર હય લાશપે ઉસ બેવફા કે આનેકી

ખ્યાલે ઝુલફને ખુદ રફતગીને કહેર કીયા
ઉમીદથી મુઝે કયા કયા બલાકે આનેકી

ચલી હય જાન નહીં તો કોઇ નીકાલો રાહ
તુમ અપને પાસ તક ઇસ મુબતીલાકે આનેકી

કરૂં મય વાદા ખીલાફીકા વાદા કીસ કીસસે
અજલભી રહે ગઇ ઝાલીમ સતાકે આનેકી

મુઝે યે ડર હય કે મોમીન કહી ન કહેના હો
મેરી તસલ્લીકો રોઝે જઝાકે આનેકી

ફરીય દે આશીક

હય લબોંપર દમ મેરા આઓ ખુદાકે વાસ્તે
રહેમ ખાઓ દેખકર જાઓ ખુદાકે વાસ્તે

અબ દુપટા મુંહસે સરકાઓ ખુદાકે વાસ્તે
પન ખાવે યુ ન શરમાઓ ખુદ કે વાસ્તે

દેખ લેગા મહેર તો તુમકો નજર લગ જાએગી
બામ પર જાનાં ન તુમ જાવો ખુદાકે વસ્તે

આઓ આઓ પાસ બયઠો હંસ કે કુછ બ તે કરો
લેકે દીલકો રે નબન જાઓ ખુદાકે વાસ્ને

ઝુલફકો છેડા તો હંસકર મુઝસે વો કહેને ..ગે
તુમકો સઉદા હય દવા ખાઓ ખુદાકે વાસ્તે

દીલ રહે કબતક જુદાઇમે તુમહારી ગમઝદા
એક દીનતો આકે બહેલાવો ખુદાકે વાસ્તે

ગમકે મ રે કર દીયા હય ત ગ ઈસ દીલને મુઝે
અપને દીવાનેકો લે જાઓ ખુદાકે વાસ્તે

હોશ સે કબ્કત રહોગે ઇસ કદર રૂઠે હુવે
ગુસ્સા ઈતના કયા હય મીલ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે